

Може ся каза, че брьбой днесъ по цѣлый свѣтъ е развѣденъ, зачто-то го има не само по цѣлѣж Америкѣ и Европѣ, нѣ и по Африкѣ и Азіи — даже до заледенѣ Камчаткѣ. До сега ся знають до 340 строя брьбой.

Брьбой-тъ е Божя благословія въ гладны години, кога ся не роди жито, и повечето по планинскы и студены мѣста, дѣто не ся ражда жито. Добрѣ бы было това растеніе да ся развѣдяше повечко и у насъ особено по пѣсчливы и по планинскы мѣста, дѣто добрѣ вирѣе: то много бы помогнѣлъ на хранѣ-тъ на оныя сиромыхы хора, кои-то не могѣтъ да си найдѣтъ жито.

НѢЧТО ЗА БАНКЫ-ТЫ.

По италіанскы-ты градове, у срѣдни-ты вѣкове, имало обычай всякій тръговецъ или божемъ, кой-то размѣнява пары, да има нѣйдѣ на чяршіѣ-тъ, на дюкяна си или прѣдъ дюкяна единъ столъ, та на него да брои пары-ты, что зима и дава. Тоя столъ по италіанскый ся казва *банка*, и отъ това останѣло да ся казва *банка* и сама-та тръговія, коя-то ся прави съ размѣняваніе златны и срьбрьны пары, а пакъ кой-то врьти такѣѣ тръговиѣ да ся нарича *банкьеръ* (саррафъ).

Банкьеры-ти испрьво само равмѣнявали пары; а като буравили все съ тѣѣ работѣ, тѣи малко по малко станѣли и като нѣкои пазачіе на чюжды пары; кои-то имали повече пары, и не могли сами да си ги влагать, за да имъ не стоятъ мрътвы, давали ги на